

Sygn. akt I C 1004/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w następującym składzie :

Przewodniczący : SSR Joanna Borkowska

Protokolant : st. sekr. sąd. Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa H. D. i J. D.

przeciwko J. M. i J. T.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym

1. nakazuje, aby w dziale II księgi wieczystej (...) prowadzonej w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XVI Wydziale Ksiąg Wieczystych dla nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) oznaczonej jako działka gruntu numer (...) obręb W-26 o powierzchni 0,1464 ha wykreślić wpis dotyczący dotychczasowych współwłaścicieli: J. M. i J. T. i wpisać rzeczywistych współwłaścicieli: H. D., córkę S. i T. oraz J. D., syna T. i T. z udziałem do 1/4 (jednej czwartej) części każdego z nich;
2. zasądza od J. M. na rzecz H. D. i J. D. kwotę 11 108,50 złotych (jedenaście tysięcy sto osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz od J. T. na rzecz H. D. i J. D. kwotę 11 108,50 złotych (jedenaście tysięcy sto osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
3. przyznaje i nakazuje wypłacić adwokatowi P. K. (1) ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 4 428 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej J. M. z urzędu, w tym kwotę 828 (osiemset dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu podatku VAT;
4. przyznaje i nakazuje wypłacić adwokatowi S. G. (1) ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 4 428 (cztery tysiące czterysta dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej J. T. z urzędu, w tym kwotę 828 (osiemset dwadzieścia osiem) złotych tytułem zwrotu podatku VAT;
5. wyrokowi nadać wyrok natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1004/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 października 2014 r. powodzi H. D. i J. D., reprezentowani przez pełnomocnika w osobie adwokata, wnieśli przeciwko J. M. i J. T. powództwo o usunięcie niezgodności stanu prawnego zabudowanej nieruchomości gruntowej oznaczonej jako działka nr (...) położonej w Ł. przy Al. (...) o pow. 0,1464 ha ujawnionego w treści

księgi wieczystej KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych, z rzeczywistym stanem prawnym, poprzez ujawnienie w dziale II księgi wieczystej H. D. i J. D. jako współwłaścicieli nieruchomości z udziałem do 1/4 części każde z nich, w miejsce dotychczas wpisanych J. M. i J. T. jako współwłaścicieli nieruchomości z udziałem do 1/4 części każda z nich. Powodowie wnieśli również o udzielnie zabezpieczenia roszczenia poprzez wpisanie w księdze wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości ostrzeżenia o prowadzonym postępowaniu.

W uzasadnieniu wskazano, iż podstawą żądania jest błędne ujawnienie w księdze wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości pozwanych jako współwłaściciel, wynikające ze zbieżności imienia i nazwiska faktycznego współwłaściciela nieruchomości, którym był, jak wynika z prowadzonej dla tej nieruchomości repertorium hipotecznego nr (...), W. C., syn A. i A., urodzony w dniu (...), którego następcami prawnymi są powodowie, z imieniem i nazwiskiem spadkodawcy pozwanej J. M. i I. O. (której spadkobierczynią jest pozwana J. T.) W. C., syna A. i Z., urodzonego (...) Do pomyłki miało dojść w toku wadliwie prowadzonego w latach 2005-2006 postępowania w sprawie ujawnienia spadkobierców po zmarłym współwłaścicielu przedmiotowej nieruchomości, w której gmina posiadała udział.

/pozew k. 2-4 /

Postanowieniem z dnia 18 listopada 2014 r. udzielono zabezpieczenia dochodzonego roszczenia poprzez wpisanie w księdze wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości ostrzeżenia o toczącym się przed tut. Sądem postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej.

/postanowienie k. 50 /

Wnioskiem z dnia 19 grudnia 2014 r. pozwana J. M. wniosła o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu w osobie adwokat P. K. (1), gdyż nie jest w stanie ponieść kosztów jego wynagrodzenia bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny oraz nie jest w stanie samodzielnie bronić swoich prawa przed sądem z uwagi na skomplikowany charakter sprawy.

Z podobnym wnioskiem zwróciła się do Sądu pozwana J. T., wnosząc o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata S. G. (1).

/ wniosek pozwanej J. M. k. 58, wniosek pozwanej J. T. k. 78 /

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2015 r. Sąd uczynił zadość wnioskowi pozwanej J. M., a postanowieniem z dnia 19 marca 2015 r. – wnioskowi pozwanej J. T..

/ postanowienie z dnia 9.01.2015 r. k. 62, postanowienie z dnia 19.03.2015 r. k. 93 /

Pismem z dnia 13 listopada 2015 r. pełnomocnik pozwanej J. T. „nie sprzeciwił się żądaniu powodów” (k.166) i wniósł o przyznanie mu wynagrodzenia za reprezentowanie pozwanej z urzędu w wysokości według norm przepisanych. Jednocześnie wskazał, iż pozwana nieświadomie pozostawała w błędzie, aczkolwiek całkowicie uzasadnionym, że przysługuje jej prawo własności przedmiotowej nieruchomości jako następczy prawnej po W. C.. Stan ten wywołany był podobieństwem imion i nazwisk poprzedników prawnych pozwanych i powodów.

/pismo procesowe k. 166-167/

W toku posiedzenia jawnego w dniu 17 marca 2016 r. pełnomocnik pozwanych sprecyzował swoje stanowisko i uznał powództwo.

/protokołu posiedzenia jawnego z dnia 17 marca 2016 r. k. 203/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Dla nieruchomości gruntowej oznaczonej jako działka nr (...) położonej w Ł. przy Al. (...) o pow. 0,1464 ha prowadzona jest przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych księga wieczysta nr KW (...) (LDLM/ (...)).

Dla przedmiotowej nieruchomości do 15 czerwca 2007 r. prowadzone było repertorium hipoteczne nr (...), w którym znajdują się dokumenty złożone przed 1947 r.

/odpis księgi wieczystej k. 8-9/

W dniu 19 marca 1923 r. W. C., syn A. i A., ur. (...) nabył 1/4 część przedmiotowej nieruchomości, a następnie w dniu 22 lipca 1935 r. dokonał zakupu dodatkowych 2/4 części, stając się właścicielem 3/4 części nieruchomości położonej obecnie przy Al. (...) w Ł..

/kopie aktów stanu cywilnego k. 30-31; akt notarialny k. 179-187, 19-20 /

Na skutek przekształceń własnościowych na przestrzeni lat właścicielem pozostałej 1/4 części nieruchomości została Gmina Ł..

/odpis księgi wieczystej k. 8-9/

W. C., syn A. i A., zmarł w dniu 4 lipca 1957 r., a spadek po nim nabyła żona M. C. z domu S. w całości.

/odpis skrócony aktu zgonu k. 31; postanowienie Sądu Rejonowego w Zgierzu z dnia 23 kwietnia 2013 r., sygn. akt I Ns 192/13 k. 25/

M. C. zmarła w dniu 9 marca 1971 r., a spadek po niej na podstawie ustawy nabyli: jej matka A. S. w 3/8 częściach oraz jej rodzeństwo: K. S. i Z. S. w 5/16 częściach każde z nich.

/postanowienie Sądu Powiatowego dla m. Łodzi z dnia 31 marca 1973r., sygn. akt V Ns II 113/73 k. 26/

Po zmarłej w dniu 11 października 1979 r. A. D. spadek nabyli syn K. S. i córka Z. S. po 1/2 części każde z nich.

/postanowienie Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 29 lutego 2012 r., sygn./ akt III Ns 1608/11 k. 27/

Spadek po zmarłym w dniu 2 marca 2005 r. K. S. nabyła w całości na podstawie ustawy jego siostra Z. S., która zmarła w dniu 14 listopada 2010 r. Spadek po niej na podstawie testamentu notarialnego z dnia 18 listopada 2007 r. nabyli powodowie: H. D. z domu (...), córka S. i T. oraz J. D., syn T. i T. – po 1/2 części.

/postanowienia Sądy Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi: z dnia 7 marca 2006 r., sygn. akt III Ns 40/06 k. 28 oraz z dnia 24 czerwca 2011 r., sygn. akt I Ns 278/11 k. 29/

Po śmierci B. C. (żony W. C. zmarłego w 1957 roku, syna A. i A.) zarząd nieruchomością sprawował jej brat K. S., aż do czasu przejęcia nieruchomości przez organy państwowe. K. S., jako właściciel nieruchomości prowadził korespondencję z jednostkami zarządzającymi nieruchomością co najmniej do roku 2005.

W rejestrze gruntów (...) Ośrodka Geodezji w roku 2005 K. S. figurował jako współwładający przedmiotową nieruchomością, natomiast jako współwłaścicielem z udziałem 3/4 części został wskazany (...).

/wypis z rejestru gruntów na dzień 31-12-2005 r. k. 40, kopie pism k.35-39 /

W chwili obecnej w dziale II księgi wieczystej nr (...) jako współwłaściciele przedmiotowej nieruchomości wpisani są: (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. w 2/4 częściach, J. M. w 1/4 części oraz J. T. w 1/4 części.

/odpis księgi wieczystej k. 8-9/

W dniu 31 lipca 1987 r. zmarł W. C., syn A. i Z., urodzony w dniu (...)

/odpis skrócony aktu zgonu k. 47/

Spadek po nim na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi z dnia 16 kwietnia 2007 r., sygn. akt III Ns 1160/06 o zmianie postanowienia z dnia 17 lipca 2006 r., sygn. akt III Ns 500/06 nabyli jego żona H. C. oraz dzieci J. M. i A. C. po 1/3 części każde z nich.

/akta sprawy III Ns 500/06 - postanowienie k. 39/

Natomiast, prawo własności na rzecz J. T. wpisane zostało do księgi wieczystej przedmiotowej nieruchomości na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi z dnia 13 kwietnia 2011 r., sygn. akt I Ns 29/11 o stwierdzeniu nabycia spadku po I. O., która była ujawniona jako współwłaściciel nieruchomości na podstawie postanowienia w sprawie sygn. akt III Ns 1160/06 o zmianie postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po W. C. oraz na podstawie postanowienia z dnia 17 lipca 2006 r. sygn. akt III Ns 500/06 o stwierdzeniu nabycia spadku po H. C..

/akta księgi wieczystej KW nr (...) – postanowienie k. 92, postanowienie k. 239 /

W dniu 12 grudnia 2007 r. (...) Sp. z o.o. w Ł. nabyła udział 1/4 części własności przedmiotowej nieruchomości od A. C. (ujawnionego jako współwłaściciel nieruchomości na podstawie w/w postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku po W. C.), następnie w dniu 23 grudnia 2013 r. nabyła udział przysługujący Gminie Ł., stając się współwłaścicielem do połowy nieruchomości przy Al. (...) w Ł..

/akta księgi wieczystej KW nr (...) – akt notarialny k. 108-110, akt notarialny k. 186-188 /

Na skutek zawiadomienia złożonego przez H. D. i J. D. Prokuratura Rejonowa Ł. w Ł. wszczęła śledztwo w sprawie o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk.

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie sygn. 1 Ds. 1605/13 Prokurator umorzył śledztwo, uznając, że działanie A. C., J. M. i I. O. nie stanowiło przestępstwa, z uwagi na to, iż działali oni w usprawiedliwionym przeświadczeniu, iż ich spadkodawca W. C., syn A. i Z. zmarły w dniu 31 lipca 1987 r. był współwłaścicielem nieruchomości przy Al. (...) w Ł..

W toku prowadzonego postępowania ustalono, iż przeświadczenie A. C., J. M. i I. O. o tym, że ich ojciec W. C. był współwłaścicielem przedmiotowej nieruchomości wynikało z informacji uzyskanych od pracowników Urzędu Miasta Ł. w toku wadliwie prowadzonego w 2005 i 2006 r. postępowania w sprawie ujawnienia spadkobierców po zmarłym współwłaścicielu nieruchomości przy Al. (...), w której gmina posiadała udział. Przekonanie to wynikało ze zbieżność imienia i nazwiska prawowitego właściciela nieruchomości z imieniem i nazwiskiem ich ojca, natomiast zostali oni w nim utwierdzeni po dokonaniu sprawdzenia w księgach wieczystych, gdzie jako współwłaściciel wskazany był W. C., syn A., ponieważ ich ojciec również był synem A..

/postanowienie o umorzeniu śledztwa k. 42-44, pismo z (...) k. 168, poświadczony odpis księgi wieczystej k. 169/

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, w szczególności dokumentów zawartych w księdze wieczystej nr KW (...) (LD1M/ (...)) urządzonej dla nieruchomości położonej w Ł. przy Al. (...), aktach sprawy II Ns 500/06 oraz aktach śledztwa 1 Ds. 1605/13.

W toku posiedzenia jawnego w dniu 17 marca 2016 r. pełnomocnik pozwanych uznał powództwo.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Przedmiotem niniejszego postępowania było usunięcie niezgodności stanu prawnego zabudowanej nieruchomości gruntowej oznaczonej jako działka nr (...) położonej w Ł. przy Al. (...) o pow. 0,1464 ha ujawnionego w treści księgi wieczystej KW (...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi XVI Wydział Ksiąg Wieczystych, z rzeczywistym stanem prawnym.

Zgodnie z przepisem art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz. U. z 2001 r., nr 124, poz. 1361 z późn. zm.) w razie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej, a rzeczywistym stanem prawnym osoba, której prawo nie jest wpisane lub jest wpisane błędnie albo jest dotknięte wpisem nieistniejącego obciążenia lub ograniczenia, może żądać usunięcia niezgodności. Ciężar dowodu, iż ujawniony we wpisie stan prawny nieruchomości jest niezgodny z rzeczywistym stanem prawnym spoczywa na powodzie (por. uchwała SN z 27 kwietnia 1994 r., III CZP 54/94, OSNCP 1994, nr 11, poz. 215, LexisNexis nr (...); wyroki SN: z 28 listopada 2001 r., IV CKN 506/2000, LexisNexis nr (...), z 19 stycznia 2012 r.). Z reguły będzie to polegało na wykazaniu istnienia i treści prawa, które przysługuje powodowi. Na powodzie spoczywać może także obowiązek wykazania, że wpisane w księdze wieczystej na rzecz pozwanego prawo, obciążające nieruchomość, nie istnieje (nie powstało lub wygasło).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 legitymacja czynna do wytoczenia powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym przysługuje osobie, której prawo nie jest wpisane w księdze wieczystej. Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów SN z 15 marca 2006 r. (III CZP 106/2005, OSNC 2006, nr 10, poz. 160, LexisNexis nr (...)) stwierdził, że powództwo o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej, a rzeczywistym stanem prawnym może wytoczyć tylko osoba uprawniona do złożenia wniosku o dokonanie wpisu w księdze wieczystej.

W niniejszym postępowaniu powód H. D. i powód J. D. żądali ujawnienie ich w dziale II księgi wieczystej prowadzonej dla przedmiotowej nieruchomości jako współwłaścicieli nieruchomości z udziałem do 1/4 części każde z nich, w miejsce dotychczas wpisanych J. M. i J. T. jako współwłaścicieli nieruchomości z udziałem do 1/4 części każda z nich.

W toku prowadzonego postępowania pozwana J. T., jak i pozwana J. M. uznały powództwo w całości.

Uznanie powództwa jest dyspozytywną czynnością procesową pozwanego, który nie tylko uznaje samo żądanie pozwu, lecz również to, że uzasadniają je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne. Tym samym pozwany godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie powoda (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 18 marca 2011 r., sygn. akt III CSK 127/10, Legalis nr 392540). Oświadczenie o uznaniu powództwa ma charakter zarówno czynności procesowej, o której skutkach decydować będą przepisy prawa procesowego, jak i może mieć charakter oświadczenia woli prowadzącego do powstania, zmiany lub ustania stosunku prawnego, rozważanych na gruncie przepisów prawa materialnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., sygn. akt IV CSK 436/09, Legalis nr 356578). Uznanie powództwa może być całkowite lub częściowe albo odnosić się do niektórych z żądań pozwu. Ustawodawca nie przewidział żadnej szczególnej formy dla tej czynności, więc można je dokonać zarówno w formie pisemnej, poza rozprawą lub też na rozprawie ustnie do protokołu rozprawy. Jednakże, uznanie musi być wyraźne, zatem nie może być ono dokonane w sposób dorozumiany. Pozwany może skorzystać z tego uprawnienia w toku sprawy – począwszy od doręczenia mu pozwu, a także w postępowaniu apelacyjnym. Natomiast, nie jest ono dopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym (J. Górowski, Komentarz do art. 213 k.p.c. [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Tom I. Komentarz. Art. 1–366, pod red. A. Marciniaka, K. Piaseckiego, Legalis 2014)

Zgodnie z art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W przypadku ustalenia, iż żadna z tych okoliczności nie zachodzi sąd jest obowiązany wydać wyrok zgodny z uznaniem powództwa, bez względu na to, czy uznanie znajduje uzasadnienie w okolicznościach sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., sygn. akt IV CSK 436/09, Legalis nr 356578).

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek wymienionych w art. 213 § 2 k.p.c. Do uznania powództwa przez pozwane doszło w wyniku wszechstronnego zapoznania się przez nie same, jak i przez ustanowionych dla nich pełnomocników z urzędu, z okolicznościami sprawy oraz zebranych w jej toku materiałem dowodowym, z którego wynikało, iż pozostawały one w błędnym przekonaniu co do posiadania przez ich poprzednika prawnego prawa współwłasności przedmiotowej nieruchomości, a tym samym przysługującemu im uprawnienia. Zważywszy na to, Sąd uwzględnił wytoczone powództwo w całości, czemu dał wyraz w punkcie 1. sentencji wyroku.

W przypadku skutecznego uznania powództwa, zgodnie z art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. wydany wyrok zaopatruje się w rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 5. sentencji wyroku).

Przede wszystkim należy jednak wskazać, iż w ocenie Sądu powodowie w należyty sposób wykazali nie tylko swoje następstwo prawne po będącym prawowitym właścicielem nieruchomości położonej przy Al. (...) w Ł. W. C., synu A. i A., ale także brak podstaw ujawnienia w księdze wieczystej przedmiotowej nieruchomości pozwanych jako współwłaścicieli, z uwagi na błędne przyjęcie, iż ich poprzednik prawny – W. C., syn A. i Z. – był współwłaścicielem tej nieruchomości. Mając to na uwadze, wytoczone powództwo – także w przypadku wniosku pozwanych o jego oddalenie – również zasługiwałoby na uwzględnienie w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, iż strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W niniejszym postępowaniu doszło do uwzględnienia powództwa w całości, w związku z czym za przegranych należy uznać pozwane. Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania dyspozycji art. 101 k.p.c., zgodnie z którą zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. W realiach rozpatrywanej sprawy do uznania powództwa nie doszło przy pierwszej czynności procesowej pozwanych, lecz dopiero na drugim posiedzeniu w sprawie. Nie zachodzi również przesłanka braku istnienia podstaw do wytoczenia powództwa. Mając to na uwadze, pozwane winne są zwrócić powodom poniesione przez nich koszty procesu. Do kosztów procesu poniesionych przez powodów należą: opłata sądowa od pozwu w wysokości 15.000 zł oraz koszt zastępstwa procesowego w postępowaniu, ustalone w oparciu o § 8 pkt 8) w zw. z § 6 pkt 7) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.), w wysokości 3.600 zł, powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Łącznie powodowie ponieśli koszty prowadzenia procesu w wysokości 18.617 zł. Wobec tego Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powodów po 9.308,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 2. i 3. sentencji wyroku).

W niniejszej sprawie pozwane były reprezentowane przez przyznanym im pełnomocników z urzędu w osobie adw. P. K. (1) i adw. S. G. (1).

Na podstawie przepisów § 2 ustęp 1-3, § 8 pkt 8) w zw. z § 6 pkt 7), § 19 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U. z 2013 r. poz. 461 ze zm.) Sąd przyznał adw. P. K. (2) wynagrodzenie w kwocie 4.428 zł (3.600 zł x 23%), tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej J. M. z urzędu oraz przyznał adw. S. G. (2) wynagrodzenie w kwocie 4.428 zł (3.600 zł x 23%), tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej J. T. z urzędu, i nakazał wypłacić przyznane kwoty ze Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, zgodnie z punktem 3. i 4. sentencji wyroku.